

Zorgen met een regenboogbril

Netwerkmiddag Mokum Roze, 24 maart 2017

“Het is een verdienste van ons allemaal dat de meeste instellingen in Amsterdam seksuele diversiteit op hun netvlies hebben staan”, zo begint Marijn van Ballegooijen zijn toespraak. “Maar”, vervolgt de bestuurder van stadsdeel Amsterdam Zuid, “het kan én moet nog beter! Laten we elkaar opzoeken, inspireren, maar elkaar ook eerlijk vertellen waar het – ondanks onze goede bedoelingen – nog moeizaam gaat.”

Marijn van Ballegooijen, bestuurder Amsterdam Zuid, opent de bijeenkomst

Gael Keizer, HVO/Querido

En dat doen ze, de bezoekers van deze netwerkmiddag van Mokum Roze. Want al snel nadat Van Ballegooijen de bijeenkomst heeft geopend, staan Amsterdammers van alle leeftijden gemoedelijk met elkaar te kletsen in de hal van het COC op de Stadhouderskade. Veel van hen zijn werkzaam in zorg, welzijn of wonen, en allen zijn ze LHBTI of hebben ze affiniteit met deze doelgroep.

Geslaagd contact!

Dat Mokum Roze zich niet meer alleen op ouderen richt is goed

te merken. “Zelfs Streetcorner Work is aanwezig”, constateert Gael Keizer (35) enthousiast, “een organisatie die zich bij uitstek op jongeren richt”. Zelf werkt ze met uitgeprocedeerde asielzoekers, een groep met een opvallend hoog LHBTI-gehalte. “Want als je op grond van seksuele oriëntatie of genderidentiteit asiel aanvraagt, wordt dat vaak afgewezen.” Keizer wil haar LHBTI-cliënten beter ondersteunen en hoopt vandaag ideeën op te doen. En met succes: “Ik sprak net al even met iemand over Cocktail,

een maatjesproject voor LHBTI asielzoekers. Ideaal voor mijn doelgroep.”

Praten helpt

Ook de oude garde is alom vertegenwoordigd. Simon Huges praat vooral bij met bekenden: “Ik loop al een tijdje mee in het roze wereldje”. Sinds een paar jaar is hij Roze 50+ Ambassadeur en gaat hij het gesprek aan met verpleeghuizen en verzorgingshuizen. “Vaak zeggen ze: nee hoor, wij hebben helemaal geen homo’s hier. Onzin natuurlijk. Gelukkig blijkt steeds maar weer dat praten écht

helpt.”

Hoera, een mens

Ondertussen is het tijd om plaats te nemen in de zaal. Straks begint de lezing, maar eerst trakteren Luna Lunettes en Merel Moistra ons op een optreden. “Ik heb maar één wens,” zingt Moistra al tokkelend op haar gitaar, “een geboortekaart met: hiep hoera, het is een mens.” Een betere inleiding had Hanneke Felten niet kunnen wensen. “We denken wel dat je meteen aan een baby kunt zien of het een jon-

Simon Huges, Roze 50+ Ambassadeur

Hanneke Felten licht 'The Genderbread Person' toe

getje of een meisje is”, begint ze haar lezing. “Toch zit je genderidentiteit helemaal niet tussen je benen: het zit in je kop.”

Labels

Aan de hand van ‘*The genderbread person*’ legt Felten het verschil uit tussen genderidentiteit, genderexpressie, sekse en seksuele aantrekking. Ze verduidelijkt waar al die letters eigenlijk voor staan: LHBTIQA, en zelfs dan missen er nog een paar. Is dat eigenlijk wel nodig, al dat labelen? “Als je jezelf niet benoemt als minderheid, zien

mensen je niet”, licht Hanneke toe. “Dan gaan ze er voetstoots vanuit dat je hetero bent, of cisgender.” Voor de powerpoint bij deze lezing zie:

Regenboogbril

Een vijftal panelleden neemt plaats op het podium en discussieert verder aan de hand van stellingen. Unaniem vinden ze dat professionals niet alleen aandacht moet hebben voor de LHBT-doelgroep, maar een stap verder moet gaan: “de normativiteit in sekse, gender en seksualiteit doorbreken”. Maar

hoe doe je dat? Uit de zaal komt een idee: “Vraag je cliënten standaard naar hun seksuele oriëntatie bij de intake. Want cliënten kunnen allerlei seksuele oriëntaties hebben. Het is belangrijk om die roze bril – of nee, die regenboogbril – op te zetten.”

Management

Dan stelling twee: seksuele en genderdiversiteit moet niet alleen op individueel niveau op de agenda, maar ook op beleidsniveau.” Ook hier enkel bijval, zowel van panelleden als vanuit de zaal. Toch is dit nog knap ingewikkeld, vindt panellid Raisa Sambo, werkzaam bij HVO Querido. Ze vertelt hoe zij

Het panel:

- **Vanny Reyes**
Jong & out, COC Amsterdam
- **Geertjan Edelenbosch**
Jong & out, COC Nederland
- **Raisa Sambo**
Proud People, HVO Querido
- **Klarina Lingmont**
Spirit
- **Brand Berghouwer**
Transgender Netwerk Nederland

het management – bestaande uit heteroseksuele mannen – soms maar moeizaam meekrijgt. “Ik snap door Hannekes presentatie ineens hoe dat komt: zij herkennen zichzelf niet in mij, ik ben geen hetero-man.” Want zoals Hanneke Felten eerder vertelde, komen ervaringsverhalen vaak pas binnen wanneer verteller en publiek dezelfde achtergrond hebben. Bijvoorbeeld qua etniciteit, leeftijd of woonplaats.

Bakker

Bij de laatste stelling eindelijk verschil in mening: moeten professionals in zorg en welzijn een positieve houding hebben tegenover LGBTQIA+ mensen? Geert-Jan Edelenbosch van COC Nederland vindt van wel. “Een bakker zegt toch ook niet: oh, je bent homo of trans, daar heb ik bezwaren tegen. Koop je brood maar ergens anders.” Maar niet iedereen denkt daar zo over. “Het gaat er niet zozeer om dat één individuele hulpverlener positief tegenover seksuele- en genderdiversiteit staat”, reageert iemand uit het publiek,

“maar dat een cliënt bij die organisatie terecht kan. Als één of twee medewerkers bezwaren hebben, kan die cliënt toch gewoon bij een collega terecht?” Bovendien, merkt Hanneke Felten op, kan die houding tegenover seksuele- en genderdiversiteit veranderen. “Daar zijn allerlei bewezen effectieve methoden voor.”

Bruist

“Hoe zorgen we ervoor dat we niet alleen lhbt-vriendelijk zijn

in onze woorden maar ook in onze daden?”, vroeg Marijn van Ballegooijen aan het begin van deze middag. Vanmiddag merken we weer eens hoe belangrijk het is om abstracte idealen concreet te maken en dilemma’s boven tafel te krijgen. Maar ook hoe het bruist van de initiatieven en de motivatie. Reden genoeg om dit vaker te doen: elkaar blijven opzoeken, inspireren, en eerlijk vertellen waar het nóg beter kan. |

Merel Moistra en Luna Lunettes